

31 Μαΐου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

1. ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΟΥΛΑΣ,
2. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΑΛΙΑ,

Αιτητές,

v.

ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 580/87).

Φορολογία — Φορολογικές απαλλαγές — Συναρτώνται άμεσα με την τεκμηρίωσή τους.

5 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Φορολογία — Πεδίο επεμβάσεως του αναθεωρητικού δικαστηρίου σε φορολογική απόφαση.

10 Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Καθορισμός του εισοδήματος — Αποτελεί ευθύνη του φορολογουμένου η ακριβής και τεκμηριωμένη δήλωση του εισοδήματος.

Οι αιτητές προσέβαλαν την σε βάρος τους φορολογία εισοδήματος των ετών 1980-1983.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 1. Η απαλλαγή από τη φορολογία συναρτάται άμεσα με τα αποδεικτικά στοιχεία που την τεκμηριώνουν. Όπου ελλείπει η τεκμηρίωση, διεκδικήσεις για απαλλαγή εύλογα μπορεί να απορριφθούν στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος.

25 2. Ο αναθεωρητικός έλεγχος περιορίζεται στη διαπίστωση της επάρκειας της έρευνας και στον έλεγχο της άσκησης ευχέρειας του Εφόρου, με βάση τα γεγονότα που είχε ενώπιόν του.

- 3.¹ Η φορολογική νομοθεσία καθιστά το φορολογούμενο υπόλογο για την ακριβή και τεκμηριωμένη δήλωση του εισοδήματός του και δεν αποτελεί ευθύνη των Αρχών η αναζήτηση των στοιχείων για την εισοδηματική κατάσταση του φορολογουμένου. Η ευθύνη των Αρχών είναι ο έλεγχος της ορθότητας και ακριβείας των δηλώσεων των φορολογουμένων. 5

Στην προκείμενη περίπτωση, οι διεκδικήσεις των αιτητών για αφαιρέσεις λόγω της ισχυριζόμενης έκπτωσης που παραχωρούσαν πάνω στις τιμές πώλησεως σε όλους τους πελάτες τους μέχρι 10%, παραμένει ουσιαστικά ατεκμηρίωτη, ενώ οι αντιφατικές δηλώσεις τους σε σχέση με το ίδιο θέμα, δημιουργούν αμφιβολίες για την ακρίβεια των στοιχείων που τέθηκαν προς υποστήριξή τους. 10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Pavlou v. Director of Inland Revenue (1988) 3(B) C.L.R. 1137, 20

Ieronimides v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2657.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος αναφορικά με τον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματος των αιτητών για τα έτη 1980-1983. 25

Θωμά για Α. Ποιητή, για τους Αιτητές. 30

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή, οι αιτητές ζητούν την ακύρωση της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος που καθόρισε το φορολογητέο εισόδημα των αιτητών για τα έτη 1980-1983. 35

Οι αιτητές είναι συνεταιίροι σε επιχείρηση Φαρμακείου στη Λάρινα, με το όνομα "ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Η ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ". 40

Η επίδικη απόφαση περιέχεται στην επιστολή με ημερομηνία 27/5/1987, που κοινοποιήθηκε στους αιτητές με την οποία ο

Έφορος Φόρου Εισοδήματος καθόρισε το φορολογητέο εισόδημα των αιτητών για τα έτη 1980-1983 σε £11,252, £12,790, £21,402 και £16,430, αντίστοιχα. Το αιτιολογικό της απόφασης περιέχεται στις παραγράφους 2 και 3 που αναφέρουν το εξής:-

5

“2. Το ποσοστό μικτού κέρδους που δείχνετε στους λογαριασμούς σας δεν είναι ανάλογο με το ανώτατο ποσοστό κέρδους που καθορίζεται με κυβερνητικό διάταγμα. Αφού αφαιρεθεί το 10% της ισχυριζόμενης έκπτωσης θα έπρεπε να δείχνετε μικτό κέρδος 7.41% για τα έτη 1980-1981 και 11.11% για τα έτη 1982-1983. Αντί τούτου δείχνετε ποσοστό κέρδους για τα έτη 1980 10.35%, 1981 10.27%, 1982 14.43% και 1984 14.24%.”

10

3. Ελλείπει αποδεικτικών στοιχείων για τις εκπτώσεις που παραχωρείτε προς τους πελάτες σας και βάσει των όσων εκτίθενται πιο πάνω, αποφάσισα όπως δεκτώ ποσοστό εκπτώσεων μόνο 5%.”

15

Η επίδικη απόφαση προσβάλλεται για το λόγο ότι είναι προϊόν νομικής πλάνης και για το λόγο ότι λήφθηκε κατόπιν ανεπαρκούς έρευνας.

20

Αναφορικά με τον πρώτο λόγο, ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι είναι φανερό ότι το διάταγμα στην Κ.Δ.Π. 26/82, ημερομηνίας 12/2/82, δεν καθορίζει το ποσοστό κέρδους που πρέπει να έχει ο κάθε Φαρμακοποιός στις πωλήσεις του, ούτε το ελάχιστο κέρδος του, αλλά το ανώτατο ποσοστό κέρδους του. Παρόλ' αυτά, ισχυρίστηκε, ο καθ' ου η αίτηση θεωρεί δεδομένο ότι η ύπαρξη του διατάγματος από μόνη της εμποδίζει τους αιτητές να παραχωρήσουν εκπτώσεις από το κέρδος τους στους πελάτες τους και, ως εκ τούτου, για το λόγο αυτό δεν απεδέχθηκε τους ισχυρισμούς τους. Είναι ξεκάθαρο, υπέβαλε, ότι ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε κατά πλάνη περί το νόμο, γεγονός που επιφέρει ακύρωση της επίδικης απόφασης.

25

30

35

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση υπέβαλε ότι αναφορικά με τον πρώτο απορριπτικό λόγο δεν υφίσταται νομική πλάνη και ότι η θέση των αιτητών βασίζεται στην παρερμηνεία του νοήματος της παραγράφου 2 της επιστολής του καθ' ου η αίτηση με ημερομηνία 27/5/87. Ο καθ' ου η αίτηση, υπεστήριξε, ουδέποτε θεώρησε δεδομένο ότι η ύπαρξη της Κ.Δ.Π. 26/82 από μόνη της, εμπόδιζε τους αιτητές να παραχωρήσουν εκπτώσεις από το κέρδος τους για τους πελάτες τους και δεν είναι γι' αυτό το λόγο που δεν αποδέχτηκε τους ισχυρισμούς του.

40

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος, υπεστήριξε στη συνέχεια ότι πριν την επιστολή του καθ' ου η αίτηση με ημερομηνία 27/5/1987, είχε προηγηθεί έρευνα στα βιβλία των αιτητών στις 6/4/1987 στα γραφεία των ελεγκτών τους και στις 7/4/1987 στο Φαρμακείο των αιτητών. Από την έρευνα αυτή, διαπιστώθηκε ότι οι τιμές πωλήσεως που ήταν αναγραφόμενες στα διάφορα είδη ήταν καθορισμένες με βάση το ανώτατο ποσοστό κέρδους που επιτρέπεται από το σχετικό διάταγμα. Το ότι οι τιμές πωλήσεως ήταν καθορισμένες με βάση το ανώτατο ποσοστό κέρδους που επιτρέπεται, φαίνεται και από την επιστολή των ελεγκτών των αιτητών ημερομηνίας 15/5/1987 (Τεκμήριο 1 στη γραπτή αγόρευση) καθώς και από τις απογραφές εμπορευμάτων που έκαναν και παρουσίασαν οι αιτητές στους Φοροθέτες κατά τη διάρκεια της επίσκεψής τους στο Φαρμακείο τους (αντίγραφο της απογραφής της 31/12/1986 - Τεκμήριο 2 στη γραπτή αγόρευση), όπου έχουν καταγραφμένα τα διάφορα είδη κατά προμηθευτή σε τιμές πωλήσεως όπως είναι αναγραφόμενες και στις βιτρίνες τους, από τις οποίες αφαιρούν το 20% του ανώτατου ποσοστού κέρδους που επιτρέπεται πάνω στην τιμή πωλήσεως για να υπολογίσουν την τιμή κόστους για την απογραφή. Λογικά λοιπόν, συνέχισε, θα ανέμενε κάποιος ότι το ποσοστό κέρδους που θα έδειχναν στους λογαριασμούς τους θα ήταν 20% πάνω στην τιμή πωλήσεως. Ωστόσο, στους λογαριασμούς έδειχναν χαμηλότερο ποσοστό κέρδους και όταν τους ζητήθηκαν εξηγήσεις, οι αιτητές πρόβαλαν τον ισχυρισμό ότι σε όλους τους πελάτες τους παραχωρούσαν 10% έκπτωση πάνω στις τιμές πωλήσεως.

Ο καθ'ου η αίτηση όμως, δεν απεδέχτηκε τον ισχυρισμό τους όπως τους επεξηγεί με την επιστολή του ημερομηνίας 27/5/1987, η οποία πρέπει να διαβαστεί σαν σύνολο και που φανερώνει ότι:

(α) Το ποσοστό κέρδους που δείχνουν στους Λογαριασμούς τους θα έπρεπε να είναι ανάλογο με το ανώτατο ποσοστό κέρδους που καθορίζεται με το σχετικό κυβερνητικό διάταγμα, ενόψει του ότι το ποσοστό αυτό είχε υιοθετηθεί από τους αιτητές στον καθορισμό των τιμών πωλήσεως των εμπορευμάτων τους, και

(β) η δυσαναλογία που παρουσιάζεται δεν οφείλεται στο γεγονός ότι παραχωρούσαν 10% έκπτωση πάνω σε όλες τις πωλήσεις, διότι εάν ο ισχυρισμός τους ήταν σωστός, οι λογαριασμοί θα έδειχναν ποσοστό κέρδους 7.4% για τα έτη 1980 και 1981 αντί 10.35% και 10.27% αντίστοιχα και ποσοστό 11.11% για τα έτη 1982 και 1983 αντί 14.4% και 14.24% αντίστοιχα.

Συμφωνώ με τη θέση του δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση όπως την ανέφερα πιο πάνω και είμαι ικανοποιημένος ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι προϊόν νομικής πλάνης.

5 Αναφορικά με τον ισχυρισμό των αιτητών περί επαρκούς έρευνας, ο ισχυρισμός αυτός αντικρούεται από τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως αυτά εξετάστησαν πιο πάνω. Προτού ληφθεί η επίδικη απόφαση, είχε προηγηθεί έρευνα στα βιβλία των αιτητών και στο Φαρμακείο τους. Από την εξέταση αυτή, διαπιστώθηκε ότι ο ισχυρισμός τους ότι παραχωρούσαν 10% έκπτωση ευρίσκετο σε αντίφαση με το αποτέλεσμα των λογαριασμών τους. Διαπιστώθηκε επίσης, ότι οι αιτητές δεν τηρούσαν κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία που να αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς τους. Δε φαίνεται από τα βιβλία τους ή τις αποδείξεις εισπράξεως αν παραχωρούσαν 15 εκπτώσεις, σε πόσους και σε τι ποσοστό, πόσα εισέπραξαν από τις συνταγές ή και τι ποσοστό κέρδους είχαν από την εκτέλεση συνταγών. Οι καθημερινές εισπράξεις τους ήταν καταχωρημένες σε απλά τετράδια, τα οποία έδειχναν μόνο ποσά χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε περιγραφή η αναφορά σε συνταγές.

20 Όπως έχει λεχθεί επανηλειμμένα από το Δικαστήριο, η απαλλαγή από τη φορολογία συναρτάται άμεσα με τα αποδεικτικά στοιχεία που την τεκμηριώνουν. Όπου ελλείπει η τεκμηρίωση, διεκδικήσεις για απαλλαγή εύλογα μπορεί να απορριφθούν στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος (Βλ. μεταξύ άλλων *Pavlou v. Director of Inland Revenue* (1988) 3(B) C.L.R. 1137).

30 Ο αναθεωρητικός έλεγχος, περιορίζεται στη διαπίστωση της επάρκειας της έρευνας και στον έλεγχο της άσκησης ευχέρειας του Εφόρου, με βάση τα γεγονότα που είχε ενώπιόν του (Βλ. *Ieronimides v. Republic* (1988) 3(C) C.L.R. 2657).

35 Στην προκείμενη περίπτωση, ο αιτητής έχει αποδώσει την αδυναμία του να προσκομίσει τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, στο γεγονός ότι δεν μπορούσε σε κάθε περίπτωση να εκδίδει απόδειξη που να φαίνεται και η παραχώρηση της έκπτωσης και ότι μπορούσαν οι Ελεγκτές του Φόρου Εισοδήματος να πλησιάσουν μερικούς από τους πελάτες τους για να πάρουν τις αναγκαίες πληροφορίες. Η φορολογική νομοθεσία καθιστά τον φορολογούμενο υπόλογο για την ακριβή και τεκμηριωμένη δήλωση του εισοδήματός του και δεν αποτελεί ευθύνη των Αρχών η αναζήτηση των στοιχείων για την εισοδηματική κατάσταση του φορολογουμένου. Η ευθύνη των Αρχών είναι ο έλεγχος της ορθό-

τητας και ακρίβειας των δηλώσεων των φορολογουμένων.

Στην προκείμενη περίπτωση, οι διεκδικήσεις των αιτητών για αφαιρέσεις λόγω της ισχυριζόμενης έκπτωσης που παραχωρούσαν πάνω στις τιμές πώλησεως σε όλους τους πελάτες τους μέχρι 10% παραμένει ουσιαστικά ατεκμηρίωτη, ενώ οι αντιφατικές δηλώσεις τους σε σχέση με το ίδιο θέμα δημιουργούν αμφιβολίες για την ακρίβεια των στοιχείων που τέθηκαν προς υποστήριξή τους.

5

10

Για τους πιο πάνω λόγους οι προβαλλόμενοι νομικοί ισχυρισμοί για ακύρωση της επίδικης απόφασης δεν ευσταθούν και η απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος ήταν εύλογη. Συνεπώς, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, χωρίς καμιά διαταγή για έξοδα.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.